

2008.gada 23.janvārī
Rīgā

Kārtība Nr.3

Medījamo dzīvnieku uzskaites un limitēto medījamo dzīvnieku nomedīšanas lielākā pieļaujamā apjoma medību platībās aprēķināšanas metodika

Izdota saskaņā ar
Medību likuma
20.panta trešo daļu

I. Vispārīgais jautājums

1. Kārtība nosaka metodiku, kādā uzskaita medījamos dzīvniekus (turpmāk – dzīvnieki) un aprēķina limitēto medījamo dzīvnieku nomedīšanas lielāko pieļaujamo apjomu medību platībās.

II. Dzīvnieku uzskaitē

2. Dzīvnieku uzskaitē izmanto šādas metodes:

- 2.1. uzskaitē pēc dzīvnieku pēdām sniegā;
- 2.2. uzskaitē ar dzīvnieku dzīšanu;
- 2.3. uzskaitē pēc aļņu, staltbriežu un stirnu ziemas ekskrementiem (turpmāk - ekskrementi);
- 2.4. staltbriežu, stirnu un mežacūku uzskaitē barošanās un piebarošanas vietās;
- 2.5. uzskaitē medību platību apdzīvotības blīvuma noteikšanai pēc dzīvnieku tiešiem vizuāliem novērojumiem;
- 2.6. bebru uzskaitē pēc to apmetnēm.

3. Uzskaitē pēc dzīvnieku pēdām sniegā veic šādā kārtībā:

3.1. pēc iepriekš ieplānota uzskaites maršruta vienu diennakti pēc sniega uzsnigšanas vai, ja svaiga sniega nav bijis, pēc esošo pēdu nodzēšanas. Uzskaitē neveic uzreiz pēc pirmā sniega uzsnigšanās, kā arī dziļa sniega apstākļos;

3.2. uzskaites maršrutus izvēlas pa kvartālu stīgām un meža ceļiem tā, lai novērstu dubultgājienus un tiktu ietverta visa uzskaites teritorija;

3.3. uzskaites maršrutos dodas vienlaicīgi un uz iepriekš sagatavotas maršruta shēmas (kartogrāfiskais materiāls) atzīmē svaigās dzīvnieku pēdas, norādot dzīvnieku pārvietošanās virzienu, skaitu un sugu. Ja atsevišķās vietās uz kvartālu stigas vai meža ceļa pēdu ir tik daudz, ka nav iespējams noteikt dzīvnieku skaitu un kustības virzienu, šo vietu apiet pa mežu;

3.4. ja uzskaites maršruts šķērso regulāri izmantotu dzīvnieku taku, uz kuras nav iespējams noteikt dzīvnieku skaitu, vietu shēmā apzīmē kā “dzīvnieku taku”. Uzskaites maršrutu ar vairākām dzīvnieku takām kopējā uzskaites platībā neietver. Visas novirzes no plānotā maršruta atzīmē shēmā tā, lai būtu iespējams noteikt platību, kurā veic uzskaiti;

3.5. uzskaites teritorijā esošo dzīvnieku skaitu aprēķina katrai sugai atsevišķi, no uzskaites teritorijā ieejošo dzīvnieku skaita atņemot izejošo dzīvnieku skaitu. Lai iegūtu precīzākus datus, pēc šādas metodes dzīvniekus var uzskaitīt divas dienas pēc kārtas, pirmajā dienā uzskaitīto dzīvnieku pēdas nodzēšot. Šajā gadījumā dzīvnieku skaitu aprēķina, ņemot vērā to dzīvnieku skaitu, kuru pēdas pirmajā dienā nav uzskaitītas.

4. Uzskaiti ar dzīvnieku dzīšanu veic medībās ar dzinējiem, ja medību dalībnieku skaits ir pietiekams, lai uzskaitītu visus iztraucētos dzīvniekus. Pēc masta beigšanas medību vadītājs izdara aptauju par to, kādas sugas un dzimuma (mātīte, tēviņš, jaunāks par gadu, dzimums nezināms) dzīvnieki mastā redzēti. Redzēto dzīvnieku skaitu nosaka tā, lai vienu un to pašu dzīvnieku nepieskaitītu divreiz. Veidlapā dzīvnieku uzskaitē medībās ar dzinējiem (1.pielikums) un tabulā dzīvnieku uzskaitē medībās ar dzinējiem (2.pielikums) apkopo informāciju par katrā mastā redzētajiem un nomedītajiem dzīvniekiem. Ja vienas medību sezonas laikā to pašu mastu dzen atkārtoti, uzskaiti veic tikai pirmajā dzīšanas reizē.

5. Kārtības 2.1. un 2.2.apakšpunktā minētās metodes dzīvnieku skaita noteikšanai izmanto tikai tad, ja visā medību sezonā pēc šīm metodēm dzīvnieki uzskaitīti vismaz 30% no kopējās teritorijas, uz kuru attiecinā uzskaites datus. Ja ar minētajām metodēm dzīvnieki uzskaitīti mazāk kā 30% no teritorijas kopplatības, dzīvnieku skaits visā teritorijā nosakāms, kombinējot rezultātus, kas iegūti ar vairāk kā vienu uzskaites metodi.

6. Uzskaiti pēc ekskrementu metodes veic šādā kārtībā:

6.1. ekskrementu kaudzīšu uzskaiti sāk pēc sniega nokuššanas un to turpina līdz zemesdzes un pameža augu saplaukšanai. Ekskrementu kaudzīšu uzskaiti veic parauglaukumos, kuru platums ir divi metri un garums 50 metri. Parauglaukumus izvēlas uz kvartāla iedomātas viduslīnijas tā, lai parauglaukumos būtu pārstāvēti pēc iespējas vairāk nogabalu. Parauglaukumu skaitu izvēlas tādu, lai no kopējās teritorijas, uz kuru attiecinā uzskaites datus, parauglaukumi aizņemtu 0,2-0,3%. Katrā parauglaukumā nosaka ekskrementu kaudzīšu skaitu katrai dzīvnieku sugai atsevišķi;

6.2. pēc ekskrementu kaudzīšu uzskaites veikšanas aprēķina dzīvnieku skaitu pēc šādas formulas:

$$N = \frac{m * S * 10000}{2 * l * t * f} \quad \text{kur,}$$

N – dzīvnieku skaits;
 m – uzskaitītais ekskrementu kaudzīšu skaits;
 S – teritorija, uz kuru attiecinā uzskaites datus, ha;
 l – kopējais parauglaukumu garums, m;
 t – uzskaites periods dienās (skaitot no 15.oktobra līdz uzskaites veikšanas dienai);
 f – ekskrementu kaudzītes dienā (alnim – 20, stirnām un staltbriežiem – 16).

7. Staltbriežu, stirnu un mežacūku uzskaiti barošanās un piebarošanas vietās veic šādā kārtībā:

7.1. medību iecirkņos, kur ir nodrošinātas pastāvīgas, regulāras barošanās vietas, kas izvietotas ne retāk kā pa vienai uz 500 hektāriem;

7.2. medību sezonas beigās, pēc iespējas vienlaicīgi apsekojot barošanās vietas;

7.3. katru barošanās vietu apseko ne mazāk kā divas reizes, pēc iespējas mainot apsekošanas diennakts laiku;

7.4. uzskaitē iegūtos datus ieraksta veidlapā dzīvnieku uzskaitē barošanās vai piebarošanas vietās (3.pielikums), norādot platību, katras barošanās vietas numuru vai īsu barošanās vai piebarošanas vietas aprakstu. Uzskaitē izmanto lielāko vienā reizē fiksēto dzīvnieku skaitu.

8. Medību platību apdzīvotības blīvumu pēc dzīvnieku tiešiem vizuāliem novērojumiem nosaka sugām, kuras viegli identificēt to bēgšanas laikā no uzskaites veicēja (piemēram, aļņiem, mežacūkām, stirnām). Uzskaitē veic šādā kārtībā:

8.1. par mērķi izvēlas vienu sugu, taču uzskaites laikā fiksē arī nejaušos citu medījamo sugu dzīvnieku novērojumus;

8.2. laika posmā starp plkst. 11:00 un 16:00, kad dzīvnieki ir mazāk kustīgi, jebkurā sezonā;

8.3. izmanto kompasu un kvalitatīvu kartogrāfisko materiālu, kas dabā ļauj pastāvīgi noteikt atrašanās vietu attiecībā pret mežmalām, meža ceļiem, stīgām, grāvjiem un citiem topogrāfiski attēlotiem objektiem. Var izmantot atbilstošas ģeogrāfiskās pozicionēšanas iekārtas, ja attiecīgajā apvidū ir nodrošināta to pastāvīga funkcionēšana;

8.4. izvēlas parauglaukumus pēc šādiem kritērijiem:

8.4.1. platību kartē noklāj ar vienādu izmēru kvadrātu tīklu, kurā katras kvadrāta malas garums ir 500 m;

8.4.2. no iegūtajiem kvadrātiem izvēlas tos, kuros mežs un krūmāji pēc situācijas kartē aizņem ne mazāk kā 75% no kvadrāta platības. No šiem kvadrātiem savukārt izvēlas dabā pārbaudāmos tā, lai pēc iespējas vienmērīgāk nosegtu visu pārbaudāmās teritorijas mežaino platību;

8.4.3. attiecīgajā teritorijā pārbaudāmo kvadrātu kopplatība nav mazāka par 1000 ha (vismaz 40 kvadrāti);

8.4.4. kvadrātus, kas novietoti līdzās vai tādā attālumā, ka iztraucēts dzīvnieks uzskaites laikā var pāriet no viena kvadrāta uz otru, nedrīkst pārbaudīt vienā un tajā pašā dienā;

8.5. pārbaudot parauglaukumus dabā:

8.5.1. pārbaudi veic iespējami uzmanīgi, sākot ar vietu, kur visticamāk gaidāma uzskaites mērķa sugas dzīvnieku uzturēšanās;

8.5.2. atzīmē tieši novērotus vai citādi nepārprotami konstatētus dzīvniekus, kas pārbaudes laikā atrodas attiecīgajā kvadrātā;

8.5.3. pārtrauc pārbaudi pēc sastapšanās ar uzskaites mērķa sugas dzīvnieku attiecīgajā kvadrātā, jo dabā nav iespējams noteikt, vai pēc laika atkārtoti novērotie dzīvnieki ir citi vai tie paši, kas redzēti iepriekš. Ja dzīvnieki novēroti tieši, uzrāda to dzīvnieku skaitu, kas redzēts vienlaicīgi. Pārbaudes laikā izdara pierakstus, atzīmējot attiecīgā kvadrāta numuru, datumu, laiku, novērotos dzīvniekus (arī nejauši novērotās medījamās sugas) un to skaitu. Ja dzīvnieki konstatēti pēc skaņas un nepārprotami tikko atstātām darbības pēdām, bet tieši nav novēroti, norāda tikai minimālo iespējamo īpatņu skaitu.

8.6. apkopo novērojumus medību platību apdzīvotības blīvuma noteikšanas rezultātu kopsavilkuma tabulā (4. pielikums), sasummējot kvadrātos novērotos un citādi konstatētos dzīvniekus un nepieciešamības gadījumā (ja pārbaudīto kvadrātu kopplatība bijusi lielāka) pārrēķina uz 1000 ha meža zemju.

9. Bebru skaitu nosaka pēc to apmetnēm – atsevišķu īpatņu, pāru vai ģimeņu pastāvīgas uzturēšanās vietām. Apmetņu skaitu ezeros un nosusināšanas sistēmās nosaka pēc vietām, kurās konstatētas svaigas bebru darbības pēdas. Upēs, kur bebru darbība iespējama nepārtrauktā posmā, par vienu apmetni uzskata katru bebru apdzīvoto kilometru. Ja nav precīzas informācijas par apmetnēs esošo dzīvnieku skaitu, tad teritorijā esošo bebru skaitu aprēķina, reizīnot apmetņu skaitu ar četri (Latvijā pieņemtais vidējais bebru skaits vienā apmetnē).

10. Dzīvniekus var uzskaitīt, izmantojot arī citas zinātniski pamatotas dzīvnieku tiešo vizuālo novērojumu metodes (piemēram, uzskaitē no gaisa transporta līdzekļiem).

11. Dzīvnieku uzskaiti Valsts meža dienesta virsmežniecībā (turpmāk – virsmežniecība) organizē virsmežzinis.

12. Informāciju par uzskaitītajiem dzīvniekiem veidlapā meža dzīvnieku uzskaitē (5.pielikums) apkopo virsmežniecībā par medību jautājumiem un uzskaiti atbildīgās amatpersonas (turpmāk - amatpersona).

13. Amatpersona nosaka dzīvnieku uzskaites teritoriālās vienības (pamatoti izvēlēta vienlaidus teritorija), kurās ietver vienu vai vairākus nedalītus medību iecirkņus un kas, ņemot vērā kopējo medību platību, nav mazākas par 20000 ha vilkiem un lūšiem, 5000 ha - aļņiem un staltbriežiem, 1500 ha - mežacūkām un 500 ha - stirnām. Uzskaiti veic, izmantojot šīs kārtības 2. punktā paredzētās uzskaites metodes neatkarīgi no uzskaites vienībā ietvertu medību iecirkņu robežām. Pēc uzskaišu rezultātiem izrēķina vidējo dzīvnieku blīvumu, kuru izmantojot, aprēķina dzīvnieku skaitu attiecīgās uzskaites vienības platībā. Dzīvnieku skaitu uzskaites vienībās apstiprina virsmežzinis. Dzīvnieku skaitu medību iecirkņos, kas atrodas vienā uzskaites vienībā, aprēķina, sadalot kopējo uzskaites vienībā noteikto skaitu proporcionāli iecirkņu platībai, ja dzīvnieki attiecīgo teritoriju apdzīvo vienmērīgi, vai arī ņemot vērā medījamo dzīvnieku izvietojuma teritoriālās īpatnības, kas jāpamato ar uzskaites materiāliem.

14. Medību sezonas beigās amatpersona sagatavo kopsavilkumu par virsmežniecības teritorijā uzskaitītajiem dzīvniekiem un novērtē dzīvnieku skaitu, attiecinot dzīvnieku uzskaites datus uz kopējo virsmežniecības teritorijas platību.

15. Dzīvnieku skaitu valstī kopumā aprēķina Valsts meža dienests kā attiecīgajās virsmežniecībās novērtētā skaita aritmētisko summu.

III. Limitēto medījamo dzīvnieku nomedīšanas lielākā pieļaujamā apjoma medību platībās aprēķināšana

16. Lūšu, vilku, medņu un rubeņu nomedīšanas lielāko pieļaujamo apjomu nosaka saskaņā ar Vides ministrijas apstiprinātu attiecīgās dzīvnieku sugas aizsardzības plānu.

17. Aļņu, staltbriežu, stirnu, bebru un mežacūku nomedīšanas lielāko pieļaujamo apjomu medību iecirkņos savā kontrolējamā teritorijā aprēķina mežniecība, pamatojoties uz:

17.1. dzīvnieku uzskaites rezultātiem, nepieciešamības gadījumā ņemot vērā atšķirīgu dzīvnieku blīvumu vienā uzskaites vienībā dažādos medību iecirkņos;

17.2. iepriekšējā medību sezonā nomedīto un kritušo dzīvnieku skaitu;

17.3. nomedīto un kritušo dzīvnieku dzimuma un vecuma struktūru;

17.4. datiem par nomedīto dzīvnieku fizisko stāvokli;

17.5. datiem, kas iesniegti Valsts meža dienestam saskaņā ar Meža likuma 29.panta prasībām par dzīvnieku nodarītajiem postījumiem, tajā skaitā informāciju par meža bojājumiem.

18. Informāciju par nomedīto un kritušo limitēto dzīvnieku (izņemot bebru, vilku, lūšu, medņu un rubeņu) dzimuma un vecuma struktūru sadalījumā

pa sugām iegūst, apkopojot informāciju no medību atļaujām par nomedītajiem dzīvniekiem un no sastādītajiem aktiem par bojā gājušajiem dzīvniekiem. Minēto informāciju norāda nomedīto un kritušo dzīvnieku dzimuma un vecuma struktūras veidlapā (6.pielikums).

19. Mežzinis medību iecirkņa un mežniecības limitēto medījamo dzīvnieku nomedīšanas lielāko pieļaujamo apjomu aprēķina, ievērojot lielākā pieļaujamā nomedījamo dzīvnieku skaita projektēšanas modeli (7.pielikums):

19.1. ja nepieciešams, mežacūku lielākā pieļaujamā nomedīšanas skaita projektā atsevišķi nosaka nomedījamo sivēnu skaitu;

19.2. ja nepieciešams, aļņu lielākā pieļaujamā nomedīšanas skaita projektā atsevišķi nosaka buļļu, govju un teļu nomedīšanas skaitu;

19.3. staltbriežu lielākā pieļaujamā nomedīšanas skaita projektā atsevišķi nosaka buļļu, govju un teļu nomedīšanas skaitu;

19.4. stirnu lielākā pieļaujamā nomedīšanas skaita projektā atsevišķi nosaka āžu nomedīšanas skaitu un kazu vai kazlēnu nomedīšanas skaitu.

20. Ja paredzēts samazināt dzīvnieku skaitu, dzīvnieku nomedīšanas lielākā pieļaujamā apjoma projektā norāda nomedījamo dzīvnieku apjoma noteikšanas pamatojumu.

21. Valsts meža dienesta virsmežzinis organizē mežniecību un medību iecirkņu lielākā pieļaujamā nomedījamo dzīvnieku skaita apspriešanas sanāksmi (turpmāk - sanāksme), uz kuru uzaicina īpaši aizsargājamo dabas teritoriju administrāciju pārstāvjus (ja medību iecirknis atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, kurai ir izveidota administrācija), medību tiesību lietotājus un zemes tiesisko valdītāju, kura valdījumā atrodas valstij piekrītošās vai piederošās medību platības.

22. Ja sanāksmē rodas domstarpības par lielāko pieļaujamo nomedījamo dzīvnieku skaitu, virsmežzinis vai viņa pilnvarota persona izveido komisiju, kas pārbauda dzīvnieku uzskaitē iegūtos datus attiecīgajā medību iecirknī aļņu un staltbriežu skaita precizēšanai pēc ekskrementu kaudzīšu uzskaites metodes, bet mežacūku, stirnu un bebru skaita precizēšanai – konkrētos apstākļos piemērotākās metodes. Komisijas sastāvā iekļauj medību tiesību lietotāju un zemes tiesisko valdītāju, kura valdījumā atrodas valstij piekrītošās vai piederošās medību platības.

23. Mežniecību un medību iecirkņu lielāko pieļaujamo nomedījamo dzīvnieku skaitu apstiprina virsmežzinis.

24. Informācijas aprites kārtību un termiņus nosaka Valsts meža dienests.

IV. Noslēguma jautājums

25. Atzīt par spēku zaudējušu Zemkopības ministrijas 2004.gada 10.marta instrukciju Nr.8 „Medījamo dzīvnieku uzskaites un limitēto medījamo dzīvnieku nomedīšanas lielākā pieļaujamā apjoma medību platībās aprēķināšanas metodika”.

Ministrs

M.Roze

L.Dombrovska
67027554

1.pielikums
Zemkopības ministrijas
2008.gada 23.janvāra
kārtībai Nr.3

Dzīvnieku uzskaites medībās ar dzinējiem

Sastādīts _____gada _____

1. Mastā dzīšanas sākums ___ st. ___ min.
  2. Mastā dzīšanas beigas ___ st. ___ min.
  3. Mežniecība _____
  4. Pagasts _____
  5. Teritoriālā uzskaites vienība¹ _____
  6. Medību iecirknis² _____
  7. Meža īpašnieks (valsts /privāts /dažādi īpašnieki /cits īpašnieks) vai lietotājs³ _____
  8. Kwartāla(u) Nr. ⁴ _____
  9. Izdzītā platība (veseli ha) ⁵ _____
  10. Mastā novietojums: gar vietējas nozīmes ceļu / gar lauksaimniecības zemes malu / meža vidū / gar ūdenstilpes krastu / gar purvu
  11. Lapas kokos ir / nav
  12. Sniegs ir / nav
  13. Kopš pēdējās snigšanas pagājis: dienas 1 2 3 4 5 vairāk nekā 5 , stundas _____
  14. Sērsna 15. Snieg 16. Applūdis mežs⁶ 17. Līst 18. Apmācies 19. Saulains 20. Vējains
  21. Mednieku skaits⁷ _____ 22. Dzinēju skaits _____
  23. Medību suņu skaits ⁸ _____
  24. Dzīvnieki pirms dzīšanas ielenkti pēc pēdām
  25. Mastā aplikts ar karodziņiem: dzīšanas dienā / iepriekšējā dienā
  26. Medību mērķis⁹: aļņi / staltbrieži / meža cūkas / stirnas / vilki / lūši / nelimitētie medījamie dzīvnieki¹⁰
- cits (paskaidrot) _____

Par uzskaiti atbildīgā persona: _____
(paraksts, vārds, uzvārds)

Piezīmes:

- 1.¹ Vienības nosaukumu vai kārtas numuru nosaka virsmežniecība.
- 2.² Ja starp mednieku formējumiem ir sadarbības līgumi, raksta tā medību iecirkņa nosaukumu, kura teritorijā notiek konkrētā mastā dzīšana.
- 3.³ Atzīmē īpašuma veidu ar krustiņu un, ja zināms, ieraksta īpašnieka vai lietotāja nosaukumu.

- 4.⁴ Aizpilda valsts mežu gadījumā, ja mastā ir vairāki kvartāli, ieraksta visus zināmos numurus.
- 5.⁵ Ja masts neaptver veselus kvartālus, norāda tā aptuvenu platību, ko var iegūt, piemēram, sareizinot masta platumu ar garumu.
- 6.⁶ Norāda, ja uz laiku applūdušas platības traucē dzinēju taisnvirziena kustībai.
- 7.⁷ Personu skaits, kas konkrētā masta dzīšanas laikā atrodas nekustīgās pozīcijās.
- 8.⁸ Suņu skaits, kas piedalās konkrētā masta izdzīšanā.
- 9.⁹ Norāda vienu vai vairākas sugas, kuru dēļ medības organizētas.
- 10.¹⁰ Norāda tajos gadījumos, kad nav paredzētas limitēto sugu medības.

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

2.pielikums

Zemkopības ministrijas
2008.gada 23.janvāra
kārībai Nr.3

Tabula dzīvnieku uzskaitē medībās ar dzinējiem

Dzinējs/mednieks (D/M)	Kārtas Nr. no kreisās puses uz labo	Novērojums	Aļņi				Staltbrieži				Stirnas			Cūkas		Lapsas	Meža caunas	Baltie zaķi	Pelēkie zaķi	Mežzirbes	Citi					
			bullji	govis	teļi	nenoteikti	bullji	govis	teļi	nenoteikti	āži	kazas	nenoteikti	pieaugušas	sivēni						22	23	24	25	26	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
	1	pa kreisi																								
		taisni ↑↓																								
		pa labi																								
	2 (..)	pa kreisi																								
		taisni ↑↓																								
		pa labi																								
Kopā mastā		novērots																								
		nomedīts																								
		savainots																								
Uzskaitīts																										
Pārrēķināts uz 1000 ha																										

Par uzskaiti atbildīgā persona: _____

(paraksts, vārds, uzvārds)

Piezīmes:

Tabulu aizpilda medību vadītājs vai viņa norīkota persona pēc medību nobeiguma attiecīgajā mastā. Visus medību dalībniekus saraksta tabulas 1. un 2. ailē tādā secībā, kā tie stāvējuši mastā un gājuši dzinējos, atsevišķi ar simboliem M un D norādot medniekus un dzinējus. Veic katra medību dalībnieka aptauju par redzēto dzīvnieku sugām un skaitu. Medību dalībnieku ziņoto ieraksta tabulā pretī ziņotāja kārtas numuram tajā rindīnā, kas atbilst virzienam, kurā dzīvnieks novērots pēdējo reizi (skrejošiem dzīvniekiem norāda virzienu, kurā tas aizskrien, nevis no kurienes skrien; taisni projām skrejošus dzīvniekus atzīmē ar augšup virzītu bultiņu; mednieku vai dzinēju līniju šķērsojušus dzīvniekus apzīmē ar lejup virzītu bultiņu). Kad visi novērojumi sarakstīti tabulā, medību vadītājs izlemj, kuri medību dalībnieki redzējuši vienus un tos pašus dzīvniekus, un liekos skaitļus tabulā izsvītro. Tabulas pēdējā rindīnā sasummē tikai tos dzīvniekus, kas redzēti vienreiz. Atsevišķi ieraksta nomedītos un savainotos dzīvniekus. Tabulas brigās sasummē visus attiecīgajā platībā konstatētos dzīvniekus, kā arī vēlāk izrēķina dzīvnieku blīvumu uz 1000 ha. Iegūtie rezultāti ir pietiekami medījamo dzīvnieku skaita noteikšanai, ja vienas sezonas laikā ar šo uzskaites metodi dzīvnieki uzskaitīti vismaz 30% platībā no kopējās teritorijas, uz kuru attiecinā uzskaites datus.

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

3.pielikums
Zemkopības ministrijas
2008.gada 23.janvāra
kārtībai Nr.3

Dzīvnieku uzskaitē barošanās vai piebarošanas vietās

Nr.p.k.	Barošanās vai piebarošanas vieta	Apsekošanas datums	Novērošanas laiks	Stirnas			Brieži			Mežacūkas	
				tēviņi	mātītes	jaunākas par gadu	tēviņi	mātītes	jaunāki par gadu	pieaug.	jaunākas par gadu
1.											
2.											
3.											

_____ medību platības
Datums _____

Aizpildīja _____
(paraksts, vārds, uzvārds)

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

3. C - kvadrātu skaits, kuros konstatēta sivēnu klātbūtne pēc svaigām pēdām, pareizināts ar 2;
4. D - tieši novēroto dzīvnieku skaits kvadrātu pārbaudes laikā plus kvadrātu skaits (C), kuros pēc svaigām pēdām konstatēta sivēnu klātbūtne;
5. E, F - tieši novēroto dzīvnieku skaits visā kvadrātu pārbaudes laikā;
6. G, H, I - ja pārbaudīto kvadrātu skaits ir lielāks par 40, tad kopējo minimālo dzīvnieku skaitu izdala ar kvadrātu skaitu un pareizina ar 40;
7. J, K, L - dzīvnieku blīvumu uz 1000 ha pareizina ar pārbaudītās teritorijas (uzskaites vienības) kopplatību un izdala ar 1000.

Datums _____

Aizpildīja _____
(paraksts, vārds, uzvārds)

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

5.pielikums
Zemkopības ministrijas
2008.gada 23.janvāra
kārtībai Nr.3

Meža dzīvnieku uzskaitē

_____ virsmežniecība
_____ mežniecība
_____ apgaita / teritoriālā uzskaites vienība
uz 20__g. _____

Nr.p · k.	Teritorija, kurā veikta uzskaitē	Aļņi			Staltbrieži			Stirnas		Meža cūkas	Vilki	Lūši	Jenotsuņņi	Lapsas	Pelēkie zaķņi*	Baltie zaķņi*	Meža caunas	Akmeņu caunas**	Āpši	Bebri	Ondatras	Amerikas ūdeles	
		buļļņi	govis	teļņi	buļļņi	govis	teļņi	āži	kazas														
1.																							

Piezīmes:

- * - uzskaitē tikai pēc vizuāļiem novērojumiem;
- ** - skaitu uzrāda proporcionāļi nomēdņto akmeņu caunu īpatsvaram.

Datums _____

Aizpildņja _____
(paraksts, vārds, uzvārds)

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

6.pielikums
Zemkopības ministrijas
2008.gada 23.janvāra
kārtībai Nr.3

Nomedīto un kritušo _____ dzimuma un vecuma struktūra (skaits)
(suga)

Nr.p.k.	Medību iecirkņa nosaukums	Tēviņi						Mātītes						Nenoteikti
		jaunāki par gadu	jauni	vidēja vecuma	veci	nenoteikti	kopā	jaunākas par gadu	jaunas	Vidēja vecuma	vecas	nenoteiktas	kopā	
1.														
2.														
	Kopā mežniecībā													

_____ mežniecība

Datums _____

Aizpildīja _____
(paraksts, vārds, uzvārds)

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka

7.pielikums
Zemkopības ministrijas
2008.gada 23. janvāra
kārtībai Nr.3

Lielākā pieļaujamā nomedījamo dzīvnieku skaita projektēšanas modelis

I. Rekomendējamais nomedīšanas apjoms no novērtētā dzīvnieku skaita pavasarī

Suga	Nomedīšanas apjoms (% no uzskaites)		
	Lai palielinātu dzīvnieku skaitu	Lai saglabātu esošo dzīvnieku skaitu	Lai samazinātu dzīvnieku skaitu
Alnis	≤15	16-25	>25
Staltbriedis	≤10	11-20	>20
Stirna	≤15	16-20	>20
Mežacūka	≤40	41-90	>90
Bebrs	≤20	21-30	>30

II. Rekomendējamais nomedīšanas apjoms dzīvniekiem, kas jaunāki par gadu

Suga	Nomedījamo teļu un sivēnu apjoms (% no limita)
Alnis	35-50
Staltbriedis	25-30
Mežacūka	50-70

Meža resursu departamenta direktors

V.Līdaka